

tiče.« To je istinito za ljude odgojene po našim običajima i ured-
 bama, i primjer izvrsno odgovara: »Kao što u službama ponekad
 lošije služe mnogi pomoćnici, nego malo njih; a rađa se tisuću
 sinova svakom od građana, ali ne kao svakom pojedinom, nego
 je slučajnom jednako slučajni sin.« Ali za Platonovu državu ne
 vrijedi: ὥστε πάντες ὀλιγωροῦσιν, »tako da će svi jednako za-
 postavljati«. U njoj će se očevi isticati ne samo imenom otaca,
 nego i djelima, a sinovi <djelima> sinova, braća bratskim. Platon,
 naime kaže: [352] »Određuješ li im zakonom samo vlastita ime-
 na, ili <određuješ> da izvršavaju sva djela u skladu s tim ime-
 nima: prema očevima onako kako to nalaže zakon o poštivanju
 očeva i marljivoj brizi, i da je poslušan roditeljima?« U toj tako
 ustrojenoj državi primjer mnogih pomoćnika nije na mjestu. No
 ovo drugo: »Kao kad je nekom od nas povrijeđen prst, to osjeća
 cijelo jedinstvo tijela koje je upravljeno prema duši u onaj jedan
 red njezinog dijela koji je prvi i cijelo je istovremeno osjetilo bol,
 iako je trpio samo jedan njegov dio.«

Niti na onom mjestu to što dodaje: »Osim toga, tako svaki od
 građana kaže *moj je* za onoga komu je dobro, prije nego za onoga
 kome je loše, npr. *moj* prije nego od *onog drugog*.« ne postoji: ἢ
 τοῦ δεινός, *ili od onog drugog*, naime nitko ne će reći: τοῦ δεινός,
od onog drugog, nego svi *moj*. I nigdje u Platonovim riječima nema

INSTITUT
 ZA FILOZOFIJU